

LUCE

Espadilla i el seu entorn, 2022

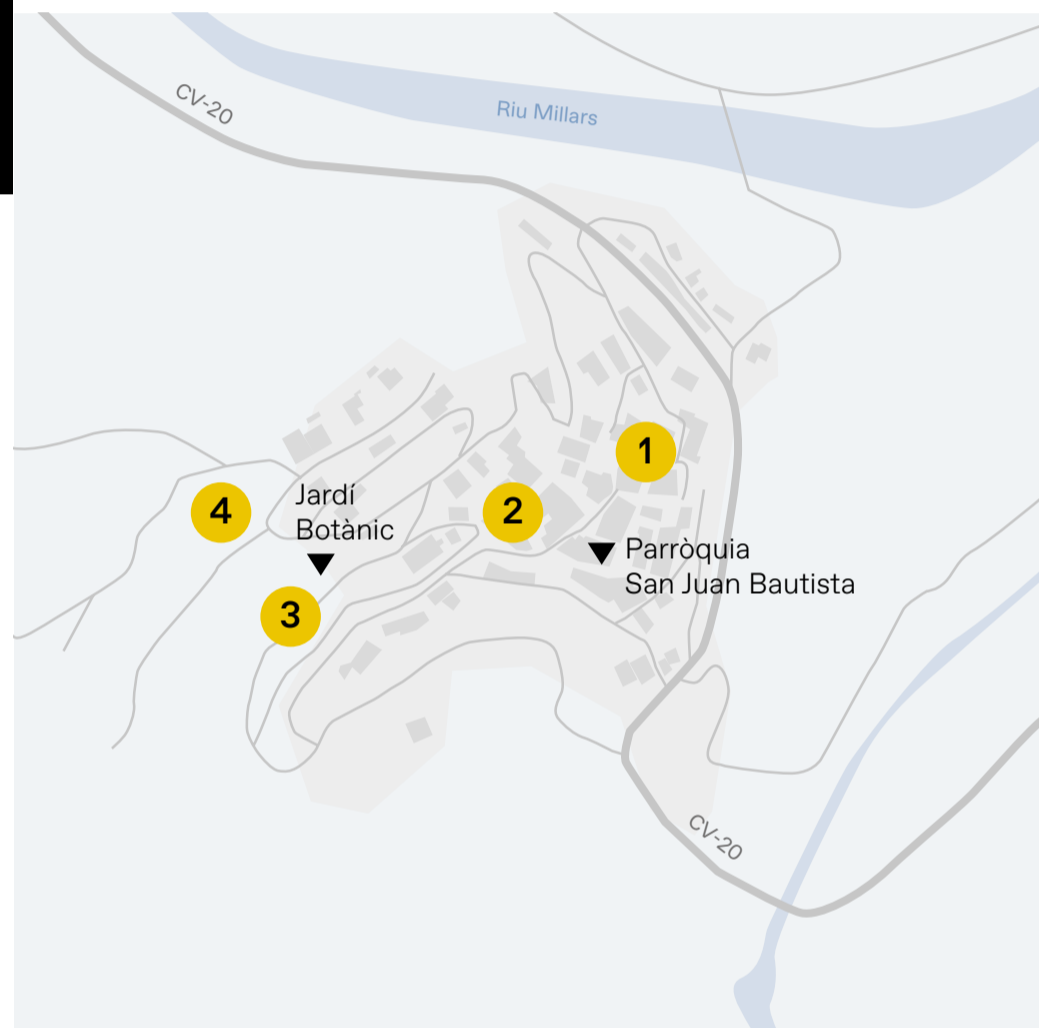
Les quatre propostes que presente a Espadilla es donen per una convivència i una anàlisi del lloc, sumades al meu bagatge i sensibilitat cap a l'espai públic i el comportament dels seus habitants.

Sempre amb l'aproximació a l'entorn i als espadellans i les espadellanes d'una manera respectuosa, les intervencions no competeixen per destacar, sinó que s'intenten camuflar en un entorn ja per si mateix ple d'estímuls. Les entenc com a punts de partida per a educar i gaudir d'Espadilla des de noves perspectives.

Amb aquestes perspectives intente fer veure i reflexionar sobre la despoblació que pateix el municipi; redescobrir-ne l'entorn i valorar elements que esdevenen invisibles per als seus habitants, principalment per l'hàbit de veure'ls diàriament; i, per descomptat, incentivar que més persones acudisquen al poble perquè el recorreguen, gaudisquen de les seues possibilitats i l'enriquisquen.

En la *Lona blava* escric per als que hi resideixen tot l'any. Un agraïment als que cuiden i mantenen el poble. Amb *Els clauers del Bar Saganta* anime els visitants a conèixer històries i afavorir el teixit social. *Moment congelat* pretén recordar vivències de joc i joventut.

Espadilla
Alt Millars, Castelló
setembre 2021-febrer 2022

- 1 *Els clauers del bar Saganta*
Bar Saganta, carrer Horno
- 2 *Moment congelat*
Carrer Empedrada, 7
- 3 *Lona blava*
Piscina pública Espadilla
- 4 *Les xicotetes muntanyes*
Ruta Peña Saganta, PR-CV 314
Inici: (40.026520, -0.357785)
Fi: (40.025188, -0.357521)

Finalment, amb *Les xicotetes muntanyes* es genera un nou interès dins de la pujada a Peña Saganta. Els que no l'hagen visitada tindran més estímuls per a recórrer-la i, els que ja la coneixen, un nou motiu per a redescobrir-la.

La meua connexió amb Espadilla va ser immediata. Mentre recorria els carrers durant la meua primera visita, ja van anar apareixent idees per a intervindre en diferents punts de la localitat. És la meua manera de treballar habitual: passege, observe, associe i resolc.

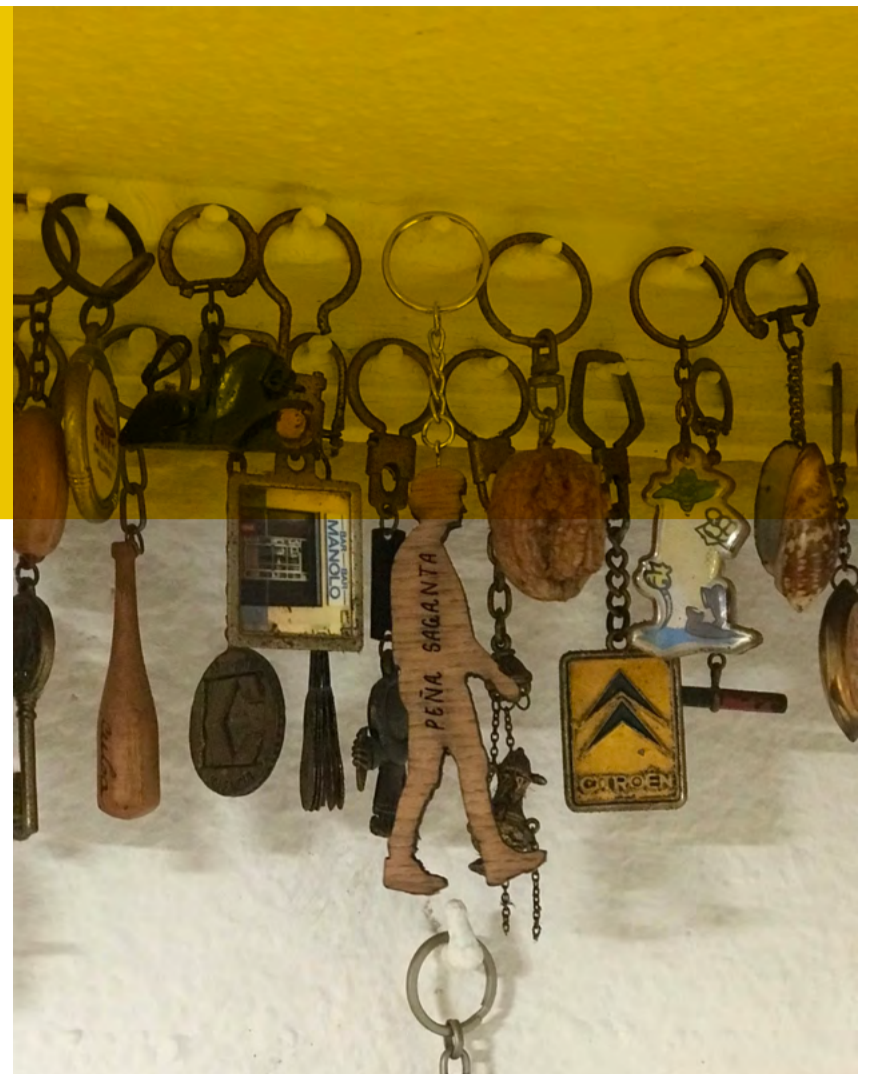
El poble d'Espadilla s'assenta en el vessant de la muntanya. Va ser a meitat d'un passeig quan vaig veure des de dalt les dues piscines municipals. La piscina dels adults està coberta per una lona de plàstic blava, lligada al sòl. De sobte, vaig pensar que, a través d'aquesta lona, podia contar coses. Durant la primavera, la tardor i l'hivern la piscina roman coberta, per la qual cosa els veïns conviuen amb aquest plàstic. Per què no escriure un missatge en la superfície que faça referència als que hi resideixen durant tot l'any?

En la primera visita em va semblar molt interessant veure com Domingo, encarregat de mantindre l'únic bar d'Espadilla, ens parlava sobre la col·lecció de clauers que penjava del sostre del seu establiment. Està creada a base de donacions de familiars, amics i gent que passa per allí. Aquest costum va començar des que es va obrir el bar, i té clauers de totes les parts del món. En el bar Saganta, els clauers es desprenen de les claus a les quals acompanyaven per a transformar-se en records vinculats a les persones que han passat per allí.

Continuant amb els passejos, em vaig fixar en una cistella deteriorada, sense cercol, en un pati deshabitat. De seguida, vaig pensar a instal·lar una pilota de bàsquet subjecta al tauler. La pilota se sosté en l'aire en contacte amb la cistella, i genera un enigma visual. El joc vinculat a la memòria, als records.

Després de conèixer el poble, la primera caminada que vaig fer va ser pujar a Peña Saganta. Ho vaig fer acompanyat de la meua família. Durant el camí, vaig trobar una sèrie de pedres amb unes formes peculiars produïdes per la pluja. Vaig tornar a fer la ruta setmanes més tard, aquesta vegada acompanyat de Jaime Sebastián i José Jiménez, per a documentar i localitzar algunes d'aquestes pedres. Així va sorgir la proposta que he anomenat *Les xicotetes muntanyes*.

1. Els clauers del bar Saganta

La meua aportació a la col·lecció són set clauers de fusta.

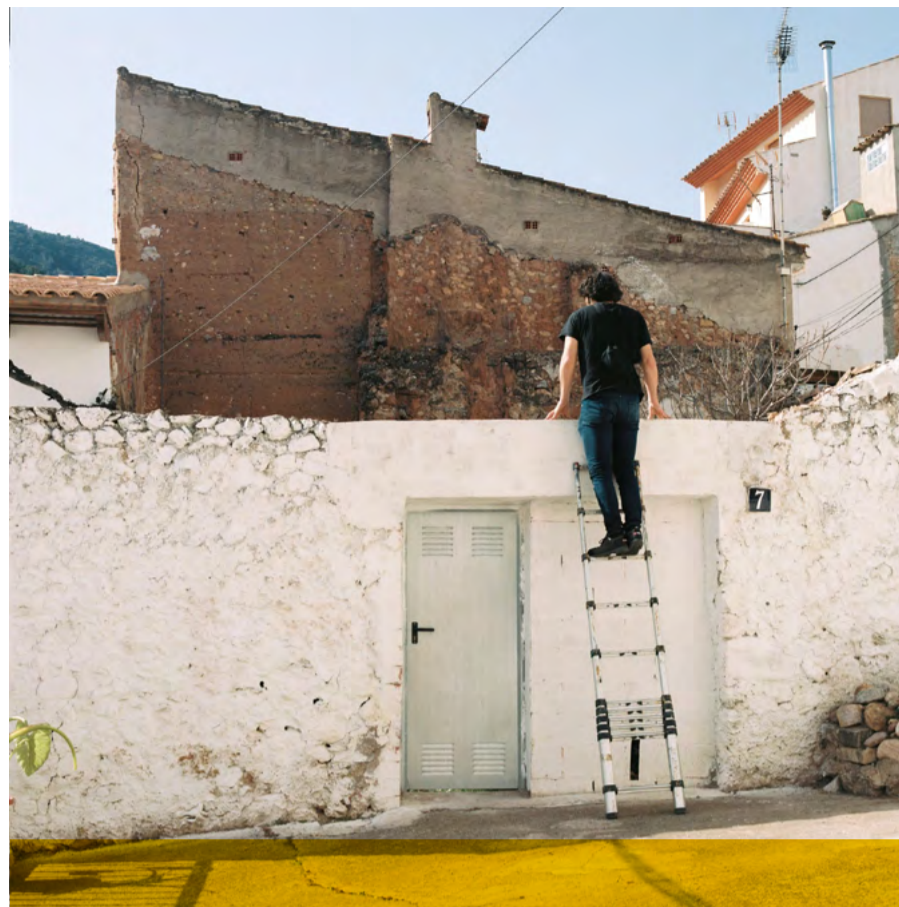
La sèrie de clauers es planteja com un joc de peces que, quan es connecten, completen un relat sobre la identitat a través de llocs d'Espadilla. Aquests clauers reproduïxen, mitjançant una seqüència, la passejada d'un excursionista —figura comuna del paisatge espadellà— i, al mateix temps, completen els versos d'una de les jotes més populars del poble:

*Quatre coses té Espadilla,
Que no les té Madrid,
Peña Saganta i el Turio,
La Piqueta i el Matic.*

Vaig fer els clauers mitjançant la tècnica de tall làser i els vaig penjar repartits per la col·lecció de Domingo, esperant a ser trobats per les persones que vulguen explorar la seua col·lecció.

Tots els clauers tenen en comú que cap té claus, que representa el símbol de la llar. En un poble que busca habitants, és com si els clauers estigueren esperant uns propietaris que no apareixen.

2. Moment congelat

Vaig foradar la pilota subtilment perquè perdera l'aire i, per aquest forat, vaig introduir un caragol i una volandera amb què vaig fer un nou orifici. Aquest caragol és el que vaig fixar al tauler. Perquè la pilota mantinguera un aspecte unflat, la vaig omplir de poliestiré. Ajudat d'una escala, vaig poder arribar al tauler i fixar-hi la pilota.

La sensació de «moment congelat» genera un enigma visual que fa que ens detinguem un instant per a intentar resoldre la situació sorpresa que acabem de trobar.

És una intervenció que no pretén competir amb la resta d'objectes i llocs que podem trobar als seus carrers. Un punt de partida per a continuar mirant amb atenció els detalls i les situacions que ens ofereixen els mateixos habitants: uns draps penjats en un estenedor durant mesos; les carabasses assecant-se als balcons, que es confonen amb les pilotes d'algun xiquet; jardineres construïdes amb taulells; tacs de fusta que regulen el desnivell dels bancs col·locats en les costeres dels seus carrers...

3. Lona blava

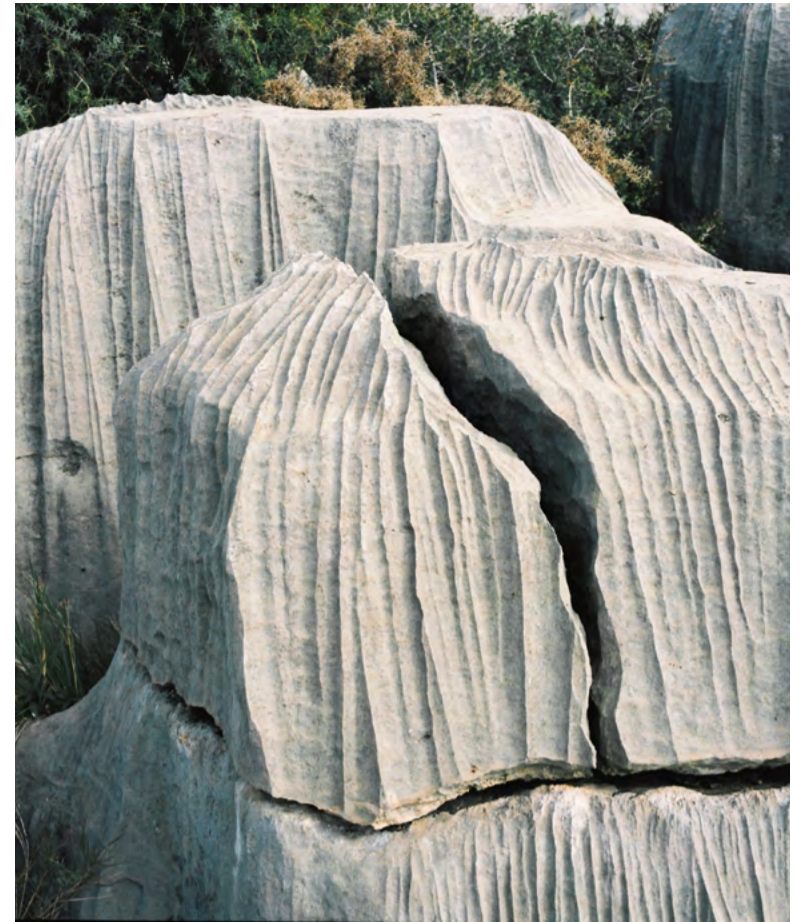
Vaig prendre mesures sobre el perímetre de la piscina i vaig calcular-ne l'àrea de les vores per a definir l'altura de les lletres. Una vegada a l'estudi, vaig fer diferents esbossos sobre els quals prendre decisions, com ara el color o el to del text. Després d'escriure a mà el text que vaig triar, el vaig digitalitzar per a produir unes plantilles a escala real amb vinil adhesiu. El resultat de l'escrit va ser:

Una lona blava, blava per a acostar-te a l'aigua que protegeix.

Llegit a la primavera, la tardor i l'hivern pels que sempre hi estan.

Per a fer la intervenció, vam netejar i vam desmuntar la lona per a fixar les plantilles sobre una superfície còmoda. Amb pintura en esprai blanc, vam omplir les lletres i vam retirar l'adhesiu. Posteriorment, vam tornar a col·locar la lona i vam cobrir la piscina.

Quan intervenc amb un escrit la lona que cobreix la piscina, pretenc donar-li un nou valor a l'espai i al·ludir als habitants d'Espadilla que resideixen tot l'any al poble i en cuiden.

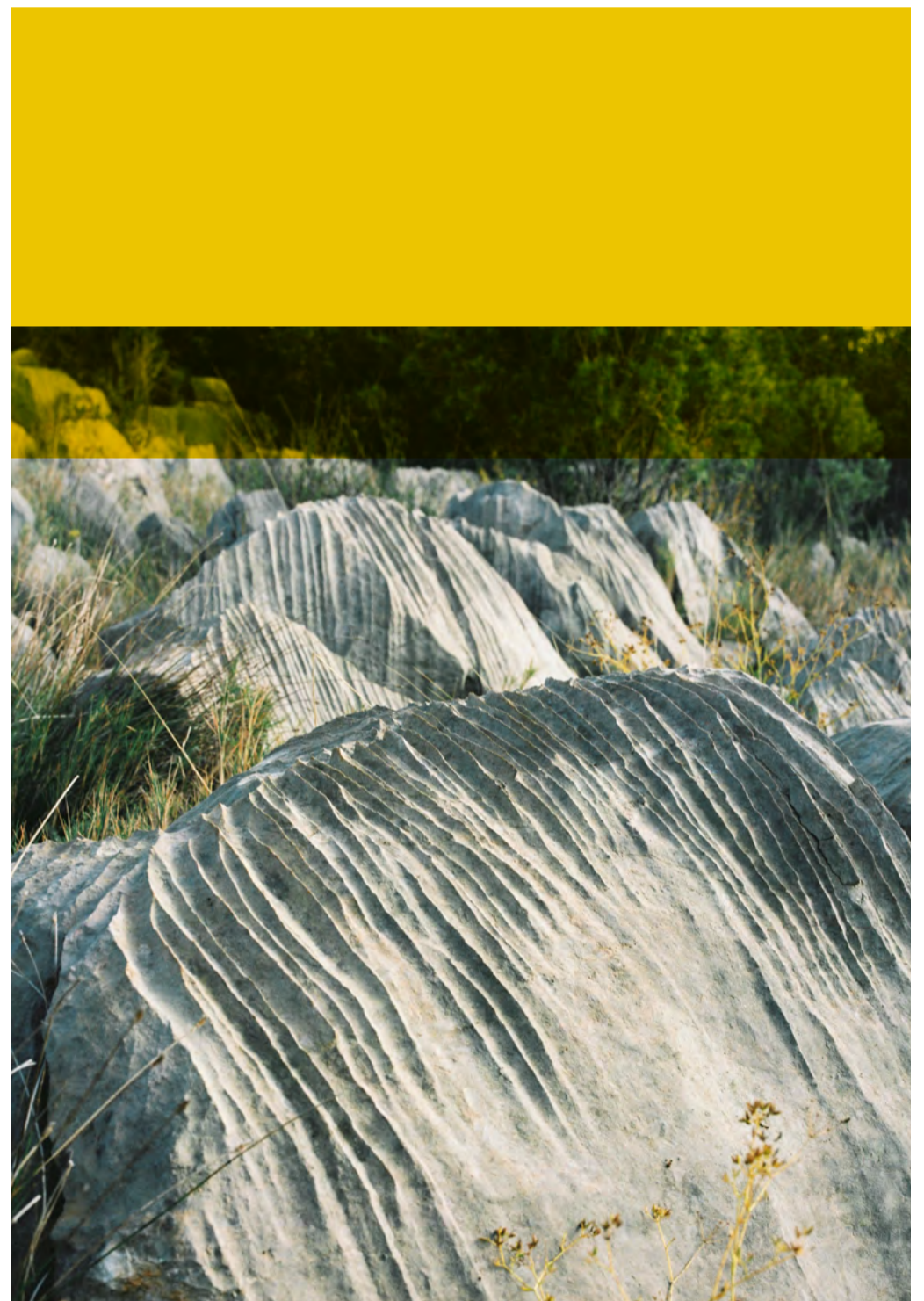

4. *Les xicotetes muntanyes*

La intervenció ha consistit a fotografiar i localitzar diferents roques en una de les rutes a la Peña Saganta, que s'han vist modificades en la seua morfologia per la pluja. Aquest tipus de fenomen es coneix com a escolament superficial.

L'objectiu és generar un interès nou dins d'una ruta ja establida. Els que no l'hagen visitada tindran més incentius per a recórrer-la, i els que ja la coneixen podran visitar-la i afegir-hi un nou al·licient. Recórrer-la suposa reconèixer la tasca dels qui van arreglar el camí i van definir la ruta. Són tretze pedres les que cal trobar, però en la recerca en trobarem moltes més...

Aquest tipus d'iniciatives dinamitzen i enriqueixen l'activitat del poble de la mateixa manera que el donen a conèixer. La informació recollida, les fotos i la ubicació de les pedres es mostra en un fullet, que està repartit a l'Ajuntament i el bar Saganta.

El treball de LUCE (València, 1989) naix lligat a l'àmbit de la ciutat i la tipografia. La seua obra investiga les associacions que es generen entre l'art i l'entorn, fomenta la comunicació amb la ciutat i convida a explorar-la per a comprendre, no només el seu funcionament, sinó de quina manera ens hi relacionem. El seu quefer es basa en l'experiència i es tradueix en subtils intervencions en el mobiliari urbà i peces creades a partir d'objectes que troba durant les seues derives per la ciutat, en les quals es revelen una capacitat sorprenent per a detectar elements excepcionals, i una curiositat profunda per treballar amb contextos i mitjans inèdits. La dualitat entre grafit i escriptura s'estén per la seua obra per a donar lloc a un cos de treball en el qual les idees es transmeten a través de les paraules, i aquestes són generadores d'unes històries que posen en relació elements, com ara un carrer amb un nom –el seu en nombroses ocasions– o un objecte amb una temporalitat específica. LUCE resignifica objectes amb les seues accions, normalment documentades en fotografies, i recorre a la repetició perquè la seua pràctica es torne recognoscible i fomenti el desenvolupament de nous discursos.